

การใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

Using Song Activity to Improve Listening-Speaking Skills for Vocational Certificate I Students

ดวงพร วงศ์วิชิต* ดร.กนกกาญจน์ กิตติชาติเขาวลิต** ดร.ปารุชยา เกียรติศิริ**

*นักศึกษาลัทธิครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

**อาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานีวิทยาการ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด มีอำนาจจำแนก 0.36 - 0.68 และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้เพลงเสริมบทเรียน ซึ่งมีค่าเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

คำสำคัญ : กิจกรรมเพลง การพัฒนาทักษะ การฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

Abstract : The purposes of this research were to study English listening – speaking abilities and the students’ satisfaction toward the use of song activity. The participants were 40 students of vocational certificate I from Suratthani Technology College in second semester of the academic year 2013. The research tools consisted of 10 lesson plans, listening – speaking achievement test with difficulty between 0.23 -0.56, the discrimination between 0.36 – 0.68 and the reliability at 0.79, and a questionnaire of the students satisfaction with reliability at 0.86 . The data were analyzed by using mean, standard deviation, and t – test for dependent. The results of the research showed that the ability of student in English listening - speaking skill after using song activity was significantly higher than before at the 0.05 level. The students’ satisfaction toward the use of song activity was at a very high level.

Keywords : song activity, skill improvement , English listening–speaking skills

บทนำ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ในสถานการณ์ต่างๆได้ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพให้มีความมั่นใจที่จะฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่วทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนอันเป็นการนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตัวเองได้ และเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตอันเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 :1)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยได้ยึดแนวการสอนภาษามากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายและเป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่นผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาโดยทักษะการฟัง – พูดเป็นทักษะที่สำคัญเนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษานั้นอย่างชัดเจน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2540 : 168) นอกจากนี้ เออร์และบราวน์ (Ur and Brown. 1996:55) ยังกล่าวสอดคล้องกันว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาจากตัวผู้เรียนเช่น อายุกลัวพูดผิดและปัญหาจากครูผู้สอนที่ขาดเทคนิคและวิธีการในการเลือกและจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

อีเซ็น (Esen. 1990 : 1-2) ได้นำเสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพลงเป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการฟัง- พูดของผู้เรียนไว้ว่า เพลงเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียน เพราะเพลงสามารถช่วยเร้าใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์อีกทั้งเพลงยังสามารถช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนให้เกิดขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอาร์ รังสินธ์ (2535: 1) ที่กล่าวว่าประเทศใดก็ตามที่สามารถแสวงหาพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ของผู้เรียนและดึงเอาศักยภาพเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ก็จะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประเทศชาติมีโอกาสประสบความสำเร็จในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งระบบได้เช่นกัน ความเป็นไทยและความเป็นสากลมีหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยได้จัดแบ่งระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็น 4 ช่วงชั้นซึ่งกำหนดองค์ประกอบของสาระการเรียนรู้ไว้ 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนต้องศึกษาเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศซึ่งภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาที่จัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ 8 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544) แต่หลักสูตรการจัดการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2545 (ฉบับปรับปรุง 2546) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวมีเป้าหมายในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาแรงงานเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการติดต่อและทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ คือเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความมั่นใจในการนำภาษาต่างประเทศไปใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ มีเจตคติที่ดี และมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2555 : 50)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพ

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ การใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง - พูด ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาและคัดเลือกเนื้อร้องเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษมาจากเพลง โดยพิจารณาเนื้อหา ให้สอดคล้องกับเพลงและมีความยากง่ายให้อยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

2) ศึกษาแนวการเขียนแผนการสอนแบบการใช้กิจกรรมเพลงจากเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

3) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมงตามมาตรฐานการเรียนรู้ของเนื้อหา จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง

4) นำแผนการสอนที่เขียนเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสม ด้านเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรมสื่อการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence –IOC) และกำหนดหาค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50

5) นำแผนการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม แล้วนำไปทดลองสอน นักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพื่อแก้ไขและจัดทำให้สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานวิจัยกับกลุ่มทดลองต่อไป

1.2 แบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นแบบทดสอบจากการใช้กิจกรรม เพลงเสริมบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา แนวทางการวัดและประเมินผล แนวข้อสอบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

2) สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาใน แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก เพื่อนำมาคัดเลือกใช้กับนักเรียน จำนวน 30 ข้อ โดยข้อคำถามเป็นทักษะการฟัง-พูด

3) นำแบบทดสอบความสามารถที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบ คุณภาพแบบทดสอบด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ลิ้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543:248 – 249)

4) นำแบบทดสอบ ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาคำนวณหาค่า IOC แล้ว คัดเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

5) นำแบบทดสอบความสามารถที่ผ่านการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ที่ ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน

6) นำผลการตรวจให้คะแนนของแบบประเมินมาหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายชื่อ และเลือกได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.23-0.56 ค่าอำนาจจำแนก 0.36-0.68 และค่า

ความเชื่อมั่น 0.79

7) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินวัดความสามารถในการฟัง-พูดโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 88) ได้เท่ากับ 0.86

8) นำแบบทดสอบความสามารถที่มีค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งชุด และไปใช้สอบจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพลง โดยมีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ศึกษารายละเอียดเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร เนื้อหาสาระ มาตรฐานวิชาชีพ เพลง และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาโครงสร้าง และเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบสอบถาม

2) นำความรู้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 1 ฉบับ

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณา ตรวจสอบ แก้ไขปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาเสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) พิจารณาความเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ต้องมีวุฒิการศึกษาปริญญาโทและเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ดังนี้

3.1) ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

3.2) ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล

3.3) ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา

4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วตรวจสอบความถูกต้อง

5) จัดพิมพ์ตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำไปทดลองใช้ (Try - Out) กับนักเรียนของวิทยาลัยเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานีฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี จำนวน 34 คน

6) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้เท่ากับ 0.86

7) พิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง เพื่อให้เป็นข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3. ทำการสอนด้วยกิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้

4. ทดสอบหลังเรียน (Post-test)

5. ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านทักษะ การฟัง – พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 13.53 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 25.27 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าหลังจากที่

ใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนทำให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง – พูด สูงขึ้น

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน โดยรวมทุกด้านมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ ($\bar{X} = 4.60$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.57)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ

1. จากการศึกษาความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูด โดยใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่าคะแนนสอบหลังเรียนของผู้เรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ทุกประการ แสดงว่าหลังจากที่ใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง – พูด ภาษาอังกฤษสูงขึ้น

กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพัฒนามาตามกระบวนการการออกแบบสื่อการสอน ซึ่งมีการกำหนดกรอบสาระเนื้อหา ของสิ่งที่ต้องการเรียนหลักสูตร สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยที่ผู้วิจัย ได้พัฒนากิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนนี้ จากการวิเคราะห์ความต้องการ (Need Analysis) ของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษา Robinson (1991) ที่เสนอให้ศึกษาความต้องการของนักเรียนดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน สร้างขึ้นตรงตามความต้องการและความสนใจของนักเรียนทำให้นักเรียนสนใจเรียน และสร้างแรงจูงใจในการเรียน ปฏิบัติการเรียนอย่างกระตือรือร้น ส่งผลให้ความสามารถในการฟัง – พูด ของนักเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากถ้านักเรียนได้เรียนตามที่ตนเองสนใจและต้องการจะทำให้นักเรียนมีความพร้อมและประสบความสำเร็จมากขึ้น Nunan (1991)

2. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมเพลงเสริมบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยทุกด้านที่ประเมินความพึงพอใจ ($\bar{X} = 4.60$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 0.57)

กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้สร้างตามแนวของ Nunan (1991) นักเรียนมีโอกาสได้เรียนอย่างเป็นขั้นตอนคือ ก่อนทำการสอนนักเรียนสามารถดูจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนได้ นักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบว่านักเรียนมีความรู้ในเรื่องบทเรียนมากน้อยเพียงใด การนำเสนอเนื้อหา ไวยากรณ์โดยผ่านทางเพลงนั้นบทเรียนเริ่มอธิบายระดับคำศัพท์จนถึงระดับประโยคและตัวอย่างการใช้อย่างชัดเจน นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดจากเนื้อหาไวยากรณ์ คำศัพท์ที่เรียนในบทเพลงนั้น นักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินสิ่งที่ได้เรียนมา โดยการทำแบบทดสอบนั้น นักเรียนสามารถตรวจสอบผลการเรียนและได้เรียนรู้ถึงความก้าวหน้าของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยตัวเอง โดยครูผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) และทำให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนด้วยความมั่นใจและเป็นธรรมชาติในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนและนักเรียนกับครูเช่น การเติมช่องว่างของประโยค การจับคู่คำศัพท์กับภาพนักเรียนได้ใช้ภาษาใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและมีการถ่ายโอนข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง เช่น ฟังแล้วเติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์ ฟังเพลงแล้วจับคู่คำศัพท์ ฟังเพลงแล้วพูดความรู้สึกที่มีต่อเพลง นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทั้งแบบรายบุคคลและกลุ่มย่อย ทำให้มีความสุขในการเรียน

สรุปผล

1. ความสามารถด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมเพลงเสริมบทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการใช้เพลงเสริมบทเรียนสามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น จึงควรนำไปใช้และเผยแพร่ในสถาบันการศึกษาระดับอื่นๆ ให้มากขึ้น
 - 1.2 การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการใช้เพลงเสริมบทเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในรายวิชาอื่นๆ และกลุ่มผู้เรียนในระดับอื่นๆ ได้ นับว่าเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์และมีประสิทธิภาพอย่างชัดเจน
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมเพลงเสริมทักษะการฟัง – พูด กับทักษะ การเขียน การอ่าน
 - 2.2 ควรบูรณาการในการใช้กิจกรรมเพลงกับกลุ่มสาระอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). **มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุพผา จันทร์เจริญ. (2544). **เพลงเพื่อการเรียนการสอนวัฒนธรรมตะวันตก**. รายงานการศึกษาศาสตร์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประนอม สุรัสวดี. (2539). **ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา: วิธีการและกิจกรรมเสนอแนะ**. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์ .
- พิมพ์สวัสดิ์ สุขสวัสดิ์. (2546). **การใช้เพลงประกอบการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชลบุรี.
- รองเนื่อง สุขสมิติ. (2537). **ผลของการใช้เพลงเสริมบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุโต พลแก้ว. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เนื้อหาจากเพลงในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิตหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Brown, H.D. (1994). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.

Cullen, W. (2000). *Teaching Language Skill*. Chicago: The University of Chicago Press.

Davanellos, B. (1999). *Teaching English to Children*. New York: Longman.

Denbende, R. (1992). *Songs in Action*. New York: Prentice Hall International.

Esen, L. (1990). *Communicative Competence and Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

Everette, S. (1995). *Research in Education*. New Jersey: Prentice Hall.

Flowers, P. (1998). *Foreign Language and Melody Singing*. *ELT Journal* 10, 8.